

Esztergomi Lapok.

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Előfizetési árak
 Egész évre ————— 6 frt — kr.
 Fél évre ————— 3 frt — kr.
 Negyed évre ————— 1 frt 50 kr.
 → Egyes szám ára 6 kr. ←

Szerkesztőség:

Széchenyi-tér (Szerencsés-féle ház),

haván a lap szellemi és anyagi részét illető közlemények köldendők.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Kiadóhivatal:

Széchenyi-tér (Szerencsés-féle ház),

haván az előfizetési pénzek küldendők.

Hirdetések

és nyilttári közlemények a kiadóhivatallal vétetnek fel.

Esztergom május 10.

(O.) Zászlódiszt öltött Curia Strigonien-sis, ünnepi istentiszteletre szól a harang; áhitatos imára hív az oltárcsengő; bámulni kész a díszes sereg, mely ünnepélyesen felvonul; feldobog a szívünk a közgyűlésen elhallatszó üdvözlő beszédekre. Kit ünnepel az ősi vármegye, miért e dísz!?

— Esztergom vármegye főispánját ünnepli, aki most üli közhivatali működésének ötven éves jubileumát!

— Miért van lobogódisz Bottyán ősi palotáján, miért vonul fel a hivatalos város feltűnő díszszel?

— Mert az ünnepelemben a város nemcsak a főispánt, hanem saját szülöttét is üdvözölni óhajtja!

Miért látjuk felvonulni a testületeket az egész társadalmat az ünnepélyre?!

Azért, mivel ez utóbbiak nemcsak a megye első tisztviselőjét, nemcsak a város szülöttét, hanem az embert is ünnepelni kívánják! Az embert aki kötelességét teljesítette.

Ünnepeljük tehát az alkotmányos állam bizalmi férfiát, városunk szülöttét és ünnepeljünk egy derék férfiut, aki ötven éves tisztes multra tekinthet vissza azon édes megnyugvással: kötelességemet teljesítettem.

Nemes *Kruplanicz* Kálmán neve vármegyénk kulturtörténetében fordulópontot jelent. Mint a magyar szabadság védelmére fellekesült ifju kardot köt, elhagyja állását, családi tűzhelyét és odaáll az orosz-lán-bátorságáról híres *Báthory Schulcz* Bódog mellé és a haza védelmében ott van a golyózáporban, a csaták zajában s végül elbujdosik honfui szívének sajgó sebével, sirván a haza vesztén s midőn látja, hogy életét többé nem áldozhatja fel a legszentebb fogalomért, hazája szabadságáért, amikor tudja, hogy a zsarnok ellen vizslái minden rejteket kiszimatolnak, tehát az elfogatás és börtön elől

nem menekülhet, odaáll hősi elszántsággal a hiénák elé, mondván: ha vasat szántatok nekem, ne rakjátok azt lábaimra; ha börtönt kell szenvednem, ne legyek ott magam, adjatok kardot és állítsatok be a hadseregbe, legalább társaimmal leszek és . . . velük ápolhatom a hazaszeretetnek soha el nem ölhető eszményét, velük sirhatok a szabadság eltiprása fölött! Ezt az utóbbi szándékát nem mondta, mert hiszen ilyet mondani egyenlő volt akkor az öngyilkossággal. Hanem *est* gondolta s legalább az a megnyugvása meg volt, hogy egyet nem törülhet ki az önkény a szabadság fogalmából, a gondolat szabadságát, mely ha hasonló is a börtönbe zárt rabhoz, legalább reményt nyújt és élni kész! . . .

S midőn a nemzet elrabolt jogait visszazadta Isten kegyelméből az osztrák császár, aki feltevéen fejére sz. István koronáját, a magyar király alkotmányos érületével minden sérelmünkre gyógyirt adott: az alkotmányos élet ismét ott találja a szabadságért küzdött ifjút a közélet terén. *Krup-*

AZ „ESZTERGOMI LAPOK” tárczája.

Secessió.

*Kis ház előtt magas fa áll
 Alatta pad vagyon;
 Egy ifju és egy kis leány
 Merengve ül azon.*

*Fejük felett a lomb között
 Dalogtat a madár;
 Láruk alatt a kis patak.
 Csevegve folydogál.*

*És térdre hullva szól az ifju;
 Szeretsz-e kedvesem?
 Epedve kérlek tégedet:
 Oh! valld meg énnekem!*

*Hogy térdre hullva látja őt,
 Így szól a kis hamis:
 Kelj fel édes és légy nyugodt:
 Szeretlek téged — is! . . .*

D'or.

Délelőtt a kaszárnyában.

— Az „Esztergomi Lapok” eredeti tárczája. —

A kapitány ur jön.

Tüzmaster ur Ecker ijedten sülyeszi kicsi madárfejt az előtte fekvő írásokba és vizszinü szemével szaporán pislogva adja meg a vészjelet:

A kapitány ur jön!

Percz alatt üres lesz a sivár kis szoba, a mely az üteg kanzelejának pompázó és félelmetes nevét viselő Traun, a másik tüzmaster, a Bespannung ura kettőzve szedi a léposókat és csakhamar eltűnik birodalmának, az iskolának homályában. Szapora léptekkel követi Zimay; ő ugyanis a kaszárnyaárístrom kétes gyönyörűségeit élvezi és nagyon jól tudja, hogy noha a Dienstreglement erről említést nem tesz, az önkéntes legnagyobb vétké, ha felebbvalói előtt parancs nélkül mutatkozik

Ezért eltűnik nemsokára, szomorú társalgásba bocsátkozik Knattal és Rankóval, a kiknek ugyan sokkal jobb dolguk van, mint neki, — de ők legalább altiszti lovak. És a villáméhoz hasonló sebességgel tűnnek el a kanzeleiből Kreitl és Treitler a két czugszfűrekek — a kiket mindenki összetéveszt, mert mindegyik cseh, mindegyik kérhetetlenül sziguru és mindkettőjük módfelett szereti a sört — a depó körül találván némely halaszthatatlan teendőt.

A ki teheti, menekül tehát. A láz szétesap az egész dislokáczió, nem hagyva érintetlenül senkit, hiszen semminek sincs oly gyors lába, mint a rossz hirnek. A nagy, kopár termekben az ágyak, a melyek az előbb még egy-egy nagyhatalmu altiszti urnak szolgáltak nyugóhelyül, boszorkányos gyorsasággal jönnek forsrifitos rendbe. Az egész batterie: lovak, emberek és kutyamosók érzik ama varázsos szó hatását, a melyet Ecker tüzmaster az imént suttogva ki-mondott. És lenn a föld mélyében, a pinczehe-lyiségben, a szakács is tüzetesebben kavarja a bográcsokban a sárgásbarna lét, érezvén, hogy a kapitány ur jön . . .

Flóra hol van?

Ő maga pedig, a hatalmas, mind e rette-gés félelmetes okozója ezenközben jön. Zajjal és sötéten, mint egy viharfelhő. A léposókon

hallik már sarkantyuja és a lárma, a melyet kardjának csörrenése okoz. Mindezekon felül kicsiny ezüstvégű botjával csapkodja a csiz-maszárát és fűtyül hozzá. A „Miy gall is a highborne Lady” kezdetű angol dalt fűtyüli, de nem kisebb komolysággal, mintha az vala-mely templomi ének, vagy harci induló volna. A kapitány ur egyáltalán mindig fűtyül. Fűtyül, ha vidám és fűtyül, ha borus indulatok háborognak szoroson összegombolt kabátja alatt. Mert a fűtyülés nála nem valamely indulat ki-fejezése: óh nem! . . . A kapitány ur fűtyül, mert érzi, hogy ő itt a korlátlan egyedül való ur, a ki előtt remegve húzódnak meg minde-nek, és ez érzést nézete szerint legjobban mu-tatja meg a fűtyü . . .

A napos káplár merev háptákban áll a léposó mellett és hangtalanul rebegi el meg-szokott mondókáját:

Kapitány ur előtt alázattal jelentem ma-gam, mint napos káplár! . . .

A háromesillagos kényurat azonban a fon-tos jelentés nem igen látszik érdekelní. Még néhány taktus a highborne lady-ból, még pár erőteljes csapás a tükkörfényes csizmaszárra, — és az ajtó hatalmas dördülése jelzi, hogy az üteg korlátlan ura megérkezett szentélyébe, a kanzeleiba.

Ecker ur és adjutánsa, a czingár és hor-gasusorru Bátori tiszteletteljes lármával ugrál-nak fel, vetekedve kapván el a nagyhatalmu ur suhogó esőköpenyét, kardját és lovagpálcáját. Tüzmaster ur apró szeméből mélységes alázat sugárzik és fakó arcza világosan tükrözi azt az egy gondolatot, a mely most egész va-lóságát betölti;

— Csak jó kedve legyen az öregnek . . .

Egyenlőre azonban még semmit sem lehet tudni. A kapitány ur arcza kifürkészhetetlen. Szóltalanul foglal helyet a karosszékekben asztala

lanicz Kálmán is teljes honszeretettel, lángoló lelkesedéssel lépett közpályára, amelyen immár félszázadon át működik ép olyan lelkesült hazafisággal, ép olyan szabadság- és fajszeretettel, amellyel a haza védelmére kardot kötött!

Benne tehát elsősorban a nagy idők élő tanúját, az 1848/49-iki honvéd főhadnagyot, ünnepeljük; másodsorban ünnepeljük őt, mint a magyar állameszme tántoríthatlan hívét, harmadsorban pedig az érdemes köztisztviselőt, akinek hosszú hivatalos pályáján minden tettét elismeréssel jegyezhetjük fel. Mint szerény tisztviselő lépett vármegyénk szolgálatába s itt zajtalan munkásságban emelkedett mai díszes állásába. Közben a legfelsőbb kegy királyi tanácsossá érdemesítette. Mint tisztviselő példás egyetértést teremtett a vármegyén, szeretett mindenkit, szerette mindenki. Mint férfiú, erős jellemmel, szilárd elvekkkel rendelkezett s részese lón a közbizalomnak; mint ember, a társadalmi érintkezésben előékeny, nyájas és rendkívül szerény magatartása által tünt ki. Munkásságát dicséri azon körülmény, hogy a vármegye belételeiben soha rendetlenség, zür-zavar nem uralkodott, hanem a megfontolt, tervszerű haladás volt a jelszó s ha van egy közpályán fel-feltünező érdem, ez csak hiú csillogás az ő érdemei mellett, mert ő elejétől végig egyenlő higgadt megfontolással állott a vármegye élén és ez a magatartás őrizte meg a tekintélyt s biztosította a haladást. Esztergom vármegye ép úgy sokat köszönhet neki, mint Esztergom város. Őre volt a magyarosodásnak, buzgó támogatót nyert benne a civilizáló áramlat, mely minden

mellett. Egymásután veszi kezébe a nagy gondolat előkészített iratokat, egyik jelentés arról, hogy Zugspferd Negerin influenzában maródnak találtatott; a másik kérelem az ezredhez néhány új istráng iránt; a harmadik egy elveszett ostorról számol be. Ezek megjegyzés nélkül aláíródnak. Tüzmeister Ecker, a ki félszemmel folyvást oda pislog, megkönnyebülten sóhajt fel. Ez irások szerzősége ugyanis nagyobb részt őt terheli és minthogy a tüzmeister ur mozgalmass katonai pályája eddig az ágyu parkban és a gyakorló téren folyt le, csak mióta számvevő áristomba került, fortszított az irodába, ő kevésbé otthonos azok szerkesztésében. Így van hát oka bőven az öröme, amidőn a vihar, mely irásainak átnézésekor feje fölé gyűlt, kitörés nélkül tovább haladt. Ah, ne örüljünk soha előre.

A kapitány ur hirtelen abba hagyja az irások tanulmányozását és — mint a kinek valami mindennél fontosabb jut eszébe — Eckerhez fordul.

— Hol van Flóra? kérdezi szigorúan.

A — kérdés váratlan.

— Flóra? ... Flóra? ... Dadogja a szerencsétlen Ecker sápadtan. Igazán nem tudom ... Azaz tegnap óta nem láttam ... Vészajtó csend. A horgasorru Bátor a sarokasztalnál oly kicsinyre huzza össze vékony valóságát, mintha be akarna olvadni a körülötte levő atmoszféra szürkeségébe. Egy picziny légy ereszkedik végig a csillogó arany-hidon, melyet a tavaszi nap sugara a nyitott ablakon át bocsát ... Zümmögése úgy hallik a mély csendben, mintha sok-sok nehéz üteg robogna dübrögve az ellenségre ... És hirtelen sivitva, szakgatottan, mint egy harczi riadó hangzik fel a hyghborne lady ismert melodiája, melyet a kapitány ur most rettenetes kifejezéssel az arcán ismét füttyülni kezd, kezével görcsösen ütven hozzá a tempót.

Ugy? ... Tehát nem tudja? ... Nagyon helyes! Hiszen Flóra, ugy-e bár, nem más mint az én kutyám, biztam a tegnapi kirukkolás előtt

téren áldásos eredményekre vezetett. Városunk törvényhatósági jogától megfosztván, a vármegye alá rendeltetett. Elmondhatjuk, hogy ezen alárendeltséget sohasem éreztette velünk a vármegye s ebben az ő érdemét elvitatni nem lehet. Ha támogatás kellett, ha jóakarató pártfogásról volt szó, vármegyénk mindig az ő szava után indult. Székvárosunkról, szülővárosomról van szó — és azért mindent meg kell tenni! ... Sok volna elsorolni mindazt, amit Esztergom város Krúplanicz Kálmának köszönhet s talán több azon jórátörő cselekedetének száma, amit nem tudunk, mint amiről értesültünk, mert tetteivel sohasem dicsekedett, megelégedve azzal, hogy amit tett, szülővárosa boldogulásáért tette.

Adjonajó Isten a mai nap ünnepeltjének erőt, egészséget és boldogságot s legyen az ő ünnepeltetése tanúság arra, hogy miként viselkedjék e város iránt annak minden szülőlte!

Vármegyénk népoktatása.

— Vargyas Endre kir. tanácsos tanfelügyelő havi jelentéséből. —

A vármegye közigazgatási bizottságának mult keddi ülésén vármegyénk kir. tanfelügyelője Esztergomvármegye népoktatásügyének ápril havi állapotáról a következőkben terjesztette elő havi jelentését:

Hivatalos iskolalátogatásit illetően a lefolyt ápril hóban meglátogatta a kőbalkuti rk, a kúsfalusi ref, a szőlgyéni rk, a nagyövedei rk, és ref, a farnadi rk, a ref, és ág. h. evang, a kurali rk, a barti rk, a kétlyi ref, és rk, a nagy-sápi ref, és rk, a bajnai rk, és az epöli rk

magára? Honnan is tudhatná hát, hogy hol van? hörgi végre a kapitány ur levegő után kapkodva. De hát sündisznó, reabiztam-e magára vagy sem?

Ecker krétafehér arccal ugrik haptakba. Öreges lábai reszketnek, hátán a rémület hideg cseppje fut végig. Kicsiny a reglement és az évtizedes katona élet szürkeségébe elsorvadtt agyvelejében csak tompán rezeg az igazságtalanság, a jogtalan megszegyenítés gondolata. Csak alig eszmél reá; hogy annyi kemény munka, lenyelt keserűség, szótlan rabszolgaság után ő ime ismét azért kell, hogy reszketessen, türiön szidalmat és megalázkodást, mert nem tudja, hogy a kapitány ur kutyája, Flóra hol van? És mindezt voltaképpen egy keserves darab kenyérért. De ő, a kiből a szubordináció kiölt mindent mást a mi emberi, ezt csak alig sejt; valóán csak egy gondolat uralkodik; a kapitány ur parancsolt valamit, a mit ő nem teljesített, ja ezért most bünhödni kell.

— Igen is, rám bizta a kapitány ur, feleli lemondólag.

— És maga nem tudja hogy hol van?

— Nem kapitány ur ...

Akkor a kutya elveszett.

Mint súlyos kalapács-ütések hangzanak ezek a megsemmisítő szavak. És nem lehet ellenük tenni semmit. Flóra, a gyönyörű, selyem-szőrű eb, a kapitány ur dédelgetett kegyeltje, büszkesége, az üteg szemefénye, ugylátszik elveszett csakugyan. Gyöngéd kezek nem kötnek többé mindennap másszin selyem szallagot puha nyaka köré, vidám csaholása nem zavarja többé a kemény kommandókat és rézlánczának csörgése nem tölti be zajával a kaszárnya végtelen folyosóit. Ecker érzi a felelősség roppant súlyát és félenken dadogja:

— Utána fogok nézni kapitány ur ...

— Utána fog nézni? Dörögi pokoli gúnnyal a kapitány. Utána nézni? Ezzel akar engem vigasztalni? Nézett volna utána mielőtt Gráczból menekült az üteg szegyenére,

elemi népiskolát. Tehát összesen 11 községben meglátogatott 16 népiskolát 33 tanteremmel. Az iskolai naplókban a 2156 mindennapi tanköteles közül beírva talált 2029 tankötelet. Látogatása alkalmával az iskolában jelen talált 1246 növendéket. Az iskoláztatást legpontosabbnak tapasztalta a ref hitfelekezeti iskolákban. A bajnai hat tantermű iskolában, minthogy előző napokban az évrő vizsgát már megtartották, egyetlen növendéket sem talált s a hat tanító már ápril hó végén megkezdte a nagy szüniő élvezését, holott a tanévet szept. 15-én, illetőleg október 1-én kezdték meg.

A vármegye összes iskoláira vonatkozólag a tankötelezettség végrehajtására nézve jelentette, hogy az ápril havi iskolamulasztási kimutatásokat a vármegye 35 jegyzője közül, a záros határidőig 31 jegyző terjesztette be hozzá. Az ebéd, nánai, nagysápi és únyi jegyzők a kimutatásokat a kitűzött határidőig be nem terjesztvén, azoknak megsüretése vált szükségessé. A lefolyt ápril hóban igazolatlan iskolamulasztások után 263 korona pénzbírság rovatott ki. A bírságok behajtása folyamatosan van.

A tanítói fizetéseknek az állampénztárból való kiegészítésére vonatkozólag jelentette, hogy a lefolyt ápril hóban a nagy-övedei ref. iskolánál az újonnan szervezett másodtanítói állás javadalmazásához a kultusminister évi 700 korona államsegélyt engedélyezett, Takácsné — Berényi Ilona kirvai tanítónőnek pedig évi 700 koronát, Bellus István libádi tanítónak évi 166 koronát, Starkbauer Margit táthi tanítónőnek évi 700 koronát, Kroll Emma, Dús Anna és Gyurkóczy Izora párkányi tanítónőknek egyenkint 700 koronát, Zaller József és Kristóf Gyula nyergesujfalui tanítóknak egyenkint 122 koronát, Sallai Istvan bajnai tanítónak évi 700 koronát, Resli Rezső bényi másodtanítónak 200 koronát és Schmidtbauer Sebestyén únyi rk. tanítónak korpótlékként 100 korona évi államsegélyt utalványozott. A lefolyt ápril hóban a tanítói fizetések feljavítására a közok-

vén semmiházi: Maga gnu, igen gnu — ismétli a kapitány nyomatékkal, mert ez a szó igen tetszik neki és ugylátszik fölöttébb illik a helyzetre. De hát ez nem szolgálati ügy — teszi hozzá gondolkodva — és azért nem akarom folytatni. Van a maga rovásán ugyanis

Lázás kézzel kap a felvetett iratok felé.

Micsoda pongyola módon van ez a jelentés megírva? Hol van a Negerin törzskönyvi száma? Miért nincs megjelölve, hogy hány centiméter legyen az istráng? Ezt tartja maga pontos katonai munkának? ... Ez hanyagság, megbizhatatlanság, ez a becsületérzés teljes hiányára mutat! Ecker tüzmeister, rapportra megy kötelességének hanyag teljesítése miatt!

A tirannus mindjobbán belelovalja magát a dühbe. Nagy léptekkel méri végig a szük szobáskát és ádázabban füttyül, mint valaha. Egyszerre észreveszi a sarokban gubbaszkodó irnokot, a ki emberfölötti igyekezettel iparkodik láthatatlan maradni. ...

Bátor! kiáltja vérszomjasan.

— A czingár, hosszú legény fájának minden mozgékonyaságával ugrik elő.

Parancsoljon a kapitány ur!

Egyenesen álljon, szerencsétlen! Feljebb a balvállat! Még feljebb! Még feljebb! Ugy áll itt, mintha az egyik vállát elvesztette volna. És most kresné! Szent Uchatius, hogy az ilyen ember miért akar mindenáron katona lenni?!

Bátor szomorú arca mindennél jobban kifejezi, ettől az egy vétektől lelkiismeretét teljesen tisztának érzi. Azonban többi büneinek tudata annál jobban lesújtja és így összegörnyedve, Bátor bizony nagyon szomorú figura. Ez a látvány a kapitány dühét a végletekig fokozza.

— Persze de rukkolás és ekszercirozás helyett sokkal jobb benn ülni a kényelmes irodában, míg a többiek az ágyu mellett izznak. Így aztán hol vegyen az ember katonai tartást? Hol vegyen, kérdezem? (Vége köv.)

tatásügyi miniszter által engedélyezett, illetőleg utalványozott évi államsegélyek összege 5710 korona.

HIREK.

Heti naptár:

Május.

Csütörtök Antonin
Péntek Mamert
Szombat Pongrácz

— **A mai ünnepély.** Vezérközleményünk tudatja, hogy Esztergomvármegye közönsége ma ünnepet ül s az ünnepélyen nemcsak a hivatalos vármegye és város, hanem a társadalom is részt vesz; tehát az ünnep közös mindnyájunk meleg rokonszenvével találkozik. Ez nem is lehetne másként, mert nemes *Kruplanics Kálmán* kir. tanácsos, főispán, egyénisége, multja és jelene egybeforr velünk, a mi kiváló tiszteletünkkel. Azon alkalomból, hogy főispánunk közhivatali működésének ötven éves fordulóját ünnepeli, őszinte örömmel ragadjuk meg az alkalmat, hogy eltrajzi adatait közöljük.

Kruplanics Kálmán kir. tanácsos, Esztergom vármegye főispánja, Esztergomban 1830 évi szeptember 13-án született. Elemi iskolát és a gymnasium alsó osztályait Esztergomban végezte, a gymnasium felsőbb osztályait pedig a pozsonyi gymnasiumban fejezte be. Bölcsészeti és jogi tanulmányait Budapesten végezte s az ott husz éves ifjú 1848-ban vármegyénknek elnöki jegyző, majd esküdt és aljegyző lett. 1849. évi május hó 1-én Budavár hősiességét követően már mint honvéd vett részt és azután mint *Báthory Schultz* Bódogné tábornok segédtisztje harcolt, mint honvédfőhadnagy részt vett Budavár bevételénél. Szerednénél három kisebb ütközetben; az 1849. júl. 13-iki komáromi és a júl. 16-iki váci csatákban és vitézségeért *Báthory Schultz* Bódogné dícséret bizonyítványt kapott. A világségi catastropha után ő is hajdusai volt kénytelen, de végre látván, hogy bujdosó társaira egytől-egyig mily sors vár, önkéntesen jelentkezett a császáriaknál 1849. decz. 22-én és a 7. sz. kőnyű lovas, később a 11. sz. dicsőség ezredhez osztott be, ahol mint főhadnagy majdnem 9 évet töltött. Az alkotmányos áramlat jótékony szelleme az ő szívében is áthatott ekkor és erredőnél leköszönt, hogy ismét közszolgálatba álljon. A hadseregtől az egyenruha viselésének jogával és a katonatisztek részére biztosított egyéb előjelmények biztosítása mellett, hú szolgálatának elismerése után távozván, 1860-ban már mint I. aljegyző szolgált Esztergomvármegyét. 1861-ben főjegyző, 1867—1868. években árvászközi elnök és helyettes törvényszéki elnök, 1868-ban újból főjegyző lett, 1871-ben alispánválasztáskor 1874. május 10-ig ült az alispáni székben, amikor is a kormány bizalma reá irányulván, főispánválasztást kelt. A királyi tanácsosi címet még alispán korában nyerte. Ime ez az ő életrajza. Erdemei olyan bokrosak, hogy azokat leírni megkísérelni nehéz volna. Szerény, kötelességtudó tisztviselő lévén, sohasem törekedett arra, hogy érdemei kikialtassanak. Pedig az ő érdeme, hogy Esztergom vármegye tekintélye mindig megőriztetett, az ő érdeme, hogy a közigazgatás minden vonalon elismert és kifogástalan, az ő érdeme végül, hogy Esztergom vármegyében és városban a társadalmi élet meleg közvetlenséggel nyilatkozik meg. Bokros teendői közepezt a társadalmi téren is szerepet vállalt, mint az esztergomi Széchenyi-csinó elnöke; tudományos téren, mint a régészeti és történelmi társulat elnöke és közgazdasági téren, mint az esztergom-vidéki gazdasági egyesület és a párkányi takarékpénztár elnöke.

Szóval factor volt ötven éven keresztül s midőn pályájának félszázados ünnepét üli, szívvel-leléssel kívánjuk, hogy a Mindenható sokáig éltesse!

A mai jubileumi ünnepély programja a következő:

I. Reggel 9 órakor hálaadó istentisztelet a belvárosi plebánia templomban. Gyülekezés fél 9 kor a vármegyeház tanácstermében. II. Délután 10 órakor ünnepi diszközgyűlés a vármegye székházának tanácstermében, a következő sorozattal. 1. Egyházpakai *Andrássy János* kir. tanácsos, alispán az ülést megnyitja és az ünnepelt meghívandó küldöttséget kijeleli. Az ünnepelt megérkezte után *Boltzár József* érseki helytartó, mylasi felsz. püspök, stb. bizottsági tag az ünnepeltet a vármegye közönségének nevében köszönti s az ünnep alkalmára festett arcképét a vármegye alispánjának átadja. 3. Egyházpakai *Andrássy János* kir. tanácsos alispán a leplezett arcképet a vármegye tulajdonába átveszi. 4. Bessenyői és tepélyi *Szabó Mihály* vármegyei főjegyző a vármegyei tisztikar halálját és szeretetét, ez után. 5. *Vimmer Imre* sz. kir. városi polgármester a város közönségének szerencse kívánatait tolmácsolja. 6. Jelnöki zárzó. III. Délután 11 órakor a különböző hatóságok fejei s egyletek és társulatok fogadtatása a vármegyeházban levő főispáni hivatalos helyiségben. IV. Délután fél 2 órakor diszebed a „Füredő” szálloda nagytermében.

— **A magyarországi kereszténység 900 éves jubileuma megünneplésének terve a legna**

gyobb fiasónak néz eléje. Szomoruan konstataljuk ezt az alábbi tényekből. Az ünnepség egyházi részét nem fenyegeti annyira a veszedelem, mint a világi részét, a dekoratív jelentőségű dolgokat. Az egyházi résznél is kisebb méretű lesz az ünnepély, mert azon a püspöki karnak csak fele vesz részt, de ami végtelenül elkedvetleníti az intéző köröket, az nem más, mint a hercegprímás legutóbbi válasza. Tudatta ugyanis, hogy az ünnepélyen részt vesz, ha valami akadály közbe nem jő. (1) Mivel pedig a római zarándoklatnál is valóságos mellőztetés érte a magyar katolikusokat, féltő, hogy a kilencszázados ünnepély nem lesz olyan, amilyennek lenni kellene. A hercegprímást arra is kérték, hogy némi anyagi áldozattal támogassa a rendezést. A felelet egyáltalán nem volt biztató. O Eminentiaja nem kíván költséges fényt kifejteni, tehát csinálják az ünnepet szerény keretekben. Ime a felvetett eszmék nemcsak diadalt nem arattak, hanem figyelemre sem méltattak! Szegény Esztergom! Légy nyugodt! Tied a mult dicsősége és a jelen sivar valósága!

— **Püspöki körút.** *Baltik Frigyes* Dunán inneni ker. ág. hitv. evangélikus püspök a mult hetekben egyházi körutat tartott és május 1-én a farnadi lutheránus egyházat is meglátogatta. Hívei bandériummal fogadták a fakó-vezekényi anyaegyház határán s kísérték Farnadra, hol a lutheránus templomban ünnepi beszédet tartott. Látogatása Farnad község összes lakosságát a közbéke szempontjából érdekl. legfőképp, mert *Baltik* egyrészt megütközve tapasztalván a közlakosságnak az ünnepély iránti részvétlenségét, másrészt már eleve értesülve lévén a lutheránusok vallási viszálykodásairól a katolikusokkal szemben, ünnepi beszédében élesen elítélte hívei eme magaviseletét. Kötelességükre tette a béke fentartását, a többi felekezettel szemben való türelmet, különösen a katolikus hivekkel szemben, kiknek főpapja: a hercegprímás segélyével építhették csak fel a farnadi lutheránusok templomjukat. Reméljük ezek után, hogy a megférhetlen elemek a legilletékesebb helyről jövő intelem befolyása alatt lefognak csendesülni.

— **Elölépás.** A vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszter kapuvári *Vargyas Endre* kir. tan. tanfelügyelőt az eddig élvezett fizetési ellátásból a VII-ik fizetési osztály első fokozatába léptette elő.

— **Kérem.** *Sinka Ferencz* városi közgyám a tanácsától hat heti szabadságot kért, melyet egészségének helyreállítása végett igényel.

— **Doktorrá avatás.** *Berényi Zoltán* joghallgatót, városunk fiát, f. hó 12-én avatják doktorrá a kolozsvári tudományegyetemen. A szép előmenetelhez szívesen gratulálunk!

— **Végkielégítés.** *Ozv. Sztaniek Józsefné* végkielégítésért folyamodott a városhoz. Néhai férje ugyanis mint adópénztárnok szolgált s ő a nyugdíjszabályzat 26 §-a alapján végkielégítésre jogosult. A végkielégítési összeg 3 és 1/2 évi szolgálat után megközelítőleg 1500 koronára fog rugni.

— **Halálozás.** Néhai eöri *Hegedüs János* cs. és kir. huszárkapitány és Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyék udvari kapitány özvegye szül. misaci *Miskey Genóva* urasszony élte 83. évében Tinnyén f. hó 4-én elhunyt. A boldogultban *Szokoly Viktor* neves írónk, ki városunkban lakik, anyósát gyászolja.

— **Pénztárvizsgálat** volt a városházán f. hó 5-én *Vimmer Imre* polgármester elnöklété alatt. A vizsgálat minden pénztárban kifogástalan rendet talált.

— **A város adópénztárosi állás,** mely tudvalevőleg *Sztaniek József* pénztárnok halálával megüresedett, aligha lesz betöltve. Általános az az óhaj, hogy a pénztárak ép úgy mint 1896. év előtt, most újból egy pénztárnok kezébe egyessittessenek egyrészt takarékszámból, másrészt azért, mivel az egyik pénztárnoki állás felesleges. Ezen óhaj abban is megtalálja magyarázatát, hogy pl. a nagyforgalma, és kombináltabb munkateherrel rendelkező pénztárunknál szintén egy pénztárnok végzi — és el is végzi — kötelességeit.

— **Visszahelyezés.** A párkányi járás főszolgabírája *Schuller Pál* városi kéményseprőt a Párkány községi III. kerületi kéményseprési jog gyakorlásába visszahelyezte. *Schuller* ugyanis szerzett jogon tulajdonosa volt a párkányi III. kerületi seprési jognak, de azt magán-egyeség útján néhai *Rauch József* gyakorolta. *Rauch* elhalálozván, a jog *Schuller*-re szállott

vissza és a főszolgabíró az általa benyújtott visszahelyezési kérelemnek helyt adott.

— **A magyarosodás vármegyénkben.** *Andrássy János* kir. tanácsos alispán s *Vargyas Endre* kir. tanácsos tanfelügyelő a mult héten kezdték meg szokásos évi körutjukat, hogy a vármegye tót és németajku községeinek iskoláit sorról sorra megvizsgálván, meggyőződést szerezzenek arról, hogy a lefolyt tanévben minő eredménnyel tanították az illető iskolák tanítói és tanítónői a magyar nyelvet. Eddig *Kesz-tölecz*, *Csév*, *Dorogh* és *Leányvár* községek népiszkoláit vizsgálták meg. Az idén ezen községek iskoláinál a tanítók száma éppen megkétszereződött. Hat tanító helyett a lefolyt tanévben már tizenkét tanító s tanítónő teljesítette az oktatást. Eszerint az idén az eredmény is tetemesen feljavult. Az alsó osztályok mindenütt tanítónőkre voltak bízva. Eddig *Móricz Erzsébet* csévi és *Kammerer Mária* doroghi tanítónők nyertek aranyos jutalmat az általuk felmutatott kitünő eredményért. Ugyancsak kitünő eredményt mutatott fel *Zsuffka Ottilia* csévi, *Zsuffka Emilia* kesztöleci s *Martingánó Konstanzia* leányvári tanítónő. A felső osztályok vezetésénél a férfi tanítók közül *Tölgyesi Ferencz* dorogi tanító mutatott fel igen szép eredményt. Ellenben az ismétlő tankötelesek haladása fellette gyenge eredményt mutatott fel, valamint *Kesztöleczön*, úgy *Cséven* és *Leányváron* is. *Csupán Dorogon* volt kielégítő az eredmény. Itt az alispán és tanfelügyelő kérdéseire a felnőtt fiúk és leányok szabatos magyarsággal feleltek. Mindegyik iskolánál már a jövő júniusban külön kisedővónok vezetése alatt megnyílik a nyári *kisedővoda*. Ezek lesznek majd a magyar nyelv igazi veteményes ágyai.

— **A vármegye közigazgatási bizottságának** keddi ülése igen rövid volt és csak a szokásos havi jelentésekre szorítkozott. A kir. tanfelügyelő jelentéséről külön emlékeztetve meg, a főorvosi referátát alább méltatjuk. A mult hóban komoly jelleggel lépett fel újból az influenza. A tüdővészben elhunytak az összes halálesetek 20/8%-át tették, ami megdöbbentő százalék. Elhaltak a városban 33-an, az esztergomi járásban 88-an, a párkányiban 99-en, összesen 240-en, 8-al többen, mint a mult hóban s 4-el többen, mint tavaly áprilisban. A közkórház ápolási napjainak száma 1625 volt. A mult hóban folytatta az iskolás gyermekek szemvizsgálatát s elkészült a munkás- és eselédlakások egészségügyi szabályrendeletének tervezetével is. Az idei sorozás silány eredményt emlitve, az egészségügy országos reformjának szükségét hangoztatta. *Heya Tivadar* közbelépést kíván a gyermekvédelem érdekében, mert a fejletlen gyermekek nehéz napszamos munkát végeznek, az inasgyermek pedig elcsenevészednek a reájok rakott teher alatt. *B. Szabó Mihály* főjegyző a törvényre hivatkozik s felkérte a főorvost, hogy adjon előterjesztést a törvény rendelkezéseinek meg nem tartása miatt s az alispán akkor rendelkezni fog. — Végül tudomásul vették, hogy az igazságügyminiszter dr. *Biró Kálmán* alügyész a kir. ügyész helyettesétül a bizottság póttagjává nevezte ki.

— **A városi kör** hétfőn szándékozott első közgyűlést megtartani, ez a szándéka azonban a részvétlenség hiánya miatt meghiusult, amennyiben még azon 39 tag sem jött össze, akikkel a gyűlés határozatképes lehetett volna. A gyűlést legközelebb újból összehívják.

— **Állat az emberben.** Csak alig két éve annak, hogy *Lábatlanon* egy *Gál* nevű tanítót szörnyű büneért elfogtak és a királyi törvényszék hat évi fegyházra ítélte. Ennek a nyomorult páriának az volt a büne, hogy a nevelésére bízott gyermekeket aljas állati vágyainak áldozatául használta fel. A botrányos eset akkoriban meggyeserte általános felháborodást keltett s a törvény igazságos ítélete tudta csak a felizgatott kedélyeket lecsillapítani. Az ilyen eset, a törvény sújtó ítélete, bizonyára intő példa s fel is lehet tenni, hogy követője nem egyhamar akad a gyalázatos cselekedetnek. És ime alig halt meg a bűnös *Gál* a börtön dohos cellájában, alig sarjadt ki czégeses sírján a fű, már ismét hasonló eset történt vármegyénkben *Nagy-Sápon*. Teljesen megbízható forrás közli velünk azon megdöbbentő felfedezést, hogy a nagy-sápi ref. presbiterium *Mohácsy Bálint* ev. ref. rectora a fajtalanság ocsmány bűnében leledzőnek találta. Ez a nyomorult pária nem követte ugyan a börtönben elpusztult gonosztevő-társa nyomdokát, mert az iskolás gyermekek között nem áldozatot keresett, hanem eszközöket; nem tett nyomorékká egyet sem, ha-

nem megmetyelvezte azoknak ártatlan lelkét. Ezen üzemelt évek óta folytatta a községi pénztáros a gyermekek czivódásából sejtette meg a rettenetes bűnt. Az utcán czivódó gyermekek közül ugyanis egy azzal fenyegette társait, hogy elárulja, mit csináltak a rector ural. Az egyszerű földműves emberben rettentő gyanút keltett a fenyegetés, mert a gyermek nyíltan is hangoztatta, hogy mi történt. Elment azonnal a paphoz s nyomozni kezdettek. Meglehető volt az eredmény. Legalább 8 éve használta fel aljas czélra a rector a fiú és leány gyermekeket, akik közül egész csapat legény ismerte be, hogy ők gyermekkorukban szintén játszottak (?) a rectorral. A vád oly erős volt már ekkor, hogy a rector azonnal vallatásra fogták, aki töredelmesen bevallotta itt le nem írható oc-mány bűnét és ígéretet tett, hogy többé soha sem ad okot panaszra. A presbiterium nem fogadta el az ígéretet, hanem elrendelte a vizsgálatot, melyet az esperes f. hó 14-ére tűzött ki a rector ellen, aki állásáról lemondott. A nagy-sápi esetet eddig mélyen titkolták és csak most került nyilvánosság elé. Felhívjuk rá a büntető bíróság és a kir. tanfelügyelőség figyelmét.

— **Színház.** (Az idei színi szezon vége.) Mezei director két tapasztalattal gazdagabban távozott Esztergomból. Az egyik, hogy itt a mástútt keservesen összeszedett pénzt szépen el lehet fecsérelni; a másik, hogy nálunk minden lelkesedés csak szalmaláng, amelyet nagyon könnyen eltemet az ősi részvétlenség és pártolás hiánya. Tegnap még tapstól éljenzéstől visszhangzott az a szegényes hajlék, ma már csendesen szövik tovább hálójukat a pókok, mert nincs, ami zavarja a halotti csendet. Finita lacumvodia!

Vasárnap két előadás volt. Délután a gyermekesereg nagy öröme a „Kuruczfurtang“-ot adták. A fiatal nemzedék zsufozásig megtöltötte a színházat és ugyancsak nehezen vált meg a látványosságtól. Este a „Kis szökevény“ ment nagyon gyöngye előadásban. Ez az egy volt, amelyről elmondhatjuk, hogy zsufozott házat hozott egybe és ezen az estén játszottak leggyöngyöbben. Nem is tartom érdemesnek ezzel az előadással hosszabban foglalkozni. *Harkányi Gizella* volt az egyedüli, aki játszott, *Hetényi*, aki szerepét tudta, de valamennyi között legkézzelenebbek voltak *Kállay Jolán* és *Szarvasy Jenő*. Legjobb alakítás *Derék Antal* művészetét dicsérte, aki nemcsak most, de mindenkor „megjátszotta és nem eljátszotta“ szerepét. — Hétfőn *Hetényi jutalomjáték* a „Férj vadászni jár“ cz. francia vigjáték ment összevágó jó előadásban; amelyért legnagyobb dícséret *Bogyó Ilonkát* és partnerét *Hetényi Elemért* illette. A finom és kevésbé finom pikantériával megtöltött és helyzet komikumokban páratlanul gazdag vigjáték egész előadásban által bámulatos könnyedséggel folyt le. *Sarlay Cornél*, *Szigethy Andor Derék* és *Bognárné* segítették elő a hatást, amely a jutalmazandónak nagy szellemi, de kevés anyagi elismerést juttatott. — Kedden előkelő és nagyszámú közönség jelenlétében, utolsó előadásul, amely egyszersmind *Kruppanics Kálmán* főispán jubileuma alkalmából díszelőadás volt, — „Himfy dalai“-t adták elő élvezhető, jó előadásban. *Liza* szerepét *Harkányi Giza* és *Jolánkát Bogyó Ilonka* alakították váratlanul kedvezően. — Ez a kijelentés egyébként inkább illik *Harkányira*, aki a cársadalmi-szende szerepkört akarja úgy látszik kicserélni a primadonnasággal. — Az első felvonásban kissé gyöngye volt, de második és főképp az utolsó felvonást kifogástalanul vitte. *Bogyó Ilonkáról* csak jót lehet mondani. Neki igazán a vérben van már a játék és sohasem hajlandó a szélsőségekre, olyan bájosan egyszerű és mégis kedves alak volt, amilyent Mezey társulata többet felmutatni nem fog tudni. Minden mozdulata sikk és bájosság. *Batossy* szenvedély nélküli, *Szigethy* pedig határozottan hideg volt, már pedig a Kiszaludytestvérek nehezen voltak oly fleigmatikus alakok. Nagyon jók voltak *Derék* és *Bognárné*, de különösen *Mezeiné*. *Kállay*nek néhány mondása és mimikája igen sikerült volt, de szerepébe nem tudta beleélni magát. Nagyon sok ovációban volt része *Harkányinak*, legelsősorban *Bogyó Ilonkának*, *Hetényinek* és *Bátosinak*, nemkülönben *Deréknek* is. Mielőtt végleg megszűnnék ez a különben is feleslegesnek bizonyult rovat, szerencsés utat kíván az egész társulatnak a morosus kritikusz: Gamma.

— **Sertésvész.** Kesztölczön a sertésvész újból fellépett és e miatt a községet most zár alá helyezik.

— **Baleset a kőbányában.** Süttön az n. Haraszi bányában kedden szomorú eset történt *Sáros Mihály*, *Kurucz Imre* és *Tóbiás Angeló* köfajtással foglalkoztak és a gyanútlanul dolgozó emberekre nagy tömegű kő szakadt. *Tóbiás* meghalt, a másik kettő súlyos sérülésekkel volt megmenhető a kőhalmaz alul. Közlebbi részletek hiányoznak. *Kakass László* h. főszolgabíró tegnap volt kinn a helyszínen vizsgálatot tartva az eset fölött.

— **Zongora, mint koporsó.** Amerikában a tulzások és híhetlenségek hazájában történt a következő excentrikus eset. A színhely *Connerville* város az Egyesült-Államok területén. Az eset hősnője miss *Mary Tata* nevű zongoraművész, akit talentumos művésznőnek ismertek városzerte. Miss *Mary Tata* tudóvász volt s amikor érezte halála óráját, maga köré gyűjtötte ismerőseit s barátait s megkérte őket, hogy halála után fektessék a ravatalra kedvelt zongorája fedelére. A ravatal ideje alatt pedig egyik barátja gyászindulót játszott. Ez a kívánsága is eléggé fantasztikus volt, de még egy óhaja volt ezenkívül, t. i. azt óhajtotta, hogy majd szedjék ki a zongora hurjait s abba fektessék bele s az szolgáljon koporsó gyanánt. Barátai halála után híven betartották *Mary* kisasszony kívánságait.

x **Eladó** Egy 1½ éves piros tarka színű nyugati fajú bika szabad kézből eladó. Bővebbet *Kazinczy Kálmán* intéző urnál, *Pilis-Csabán*.

x **Régiségek** megvételnek bármilyen régi pénzek, érmék, képek stb. Cím a kiadóhivatalban.

— **Urak figyelmébe.** Aki azt a nem mindennapi kellemetlenséget ki akarja kerülni hogy fehéreneműje a mosás alkalmával egyáltalában ki ne cserélődjék, az csak forduljon a „Hunnia“ könyvnyomdához. Ugyanis ott megkapja mindenki a saját monogramját egy kis díszes dobozokban csekély 35 kr, kis adag tintával 40 kr-ért, egész üveg tinta 30 kr. A monogramok oly tiszták és szépek, hogy himzés-ez is bátran használhatók.

x **A világ legjobb** angol radír gummija, s mely egyaránt kiveszi ugy a tinta, mint az irón foltot csakis a „Hunnia“ könyvnyomdában kapható darabonként 15 kr-ért.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **GERENDAY JÓZSEF**

Köszegen (vasuti állomás.)

Dr. Dreiszker József Sanatori-uma és vizgyógyintézete, nyitva Márczius hó 1-től Deczember hó 1-ig. Rendszer Priesnitz és Kneipp.

Villanyozás, massage, gyógytornászat, diaetetikai eljárás. Gondos orvosi felügyelet, kitünő ellátás, igen mérsékelt ár. Prospektus ingyen.

1855/900, tkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az esztergomi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Esztergom megye központi beteg ápolási alapja végrehajtónak, kisk Varju Dezső végrehajtást szenvedett elleni 31 kor. 72 fill. tőkekövetelés, ennek 1899 február hó 14 napjától számítandó 5% kamatai 11 kor. 60 fill. végrehajtási és azuttal magállapított 9 kor. 30 fill. árverés kérényezési költségek kielégítése iránti végrehajtási ügyében az ezen telekkönyvi hatóság területéhez tartozó bényi 331 sz. betétben kisk Varju Dezső tulajdonát képező a I. 1—4 sorsz. 698. 1126. 2843. 2844 hrsz zsellérbirtokra 520 korona, u. o. + 1 szorsz. a. közös erdőbéli 3/3042. rész illetőségre 20 kor. a bényi 332 sz. betétben felében Fábán Francziska férj Varju Péterné,

felében kisk. Varju Dezső tulajdonát képező I. 1—2 sor 292. 293 hr-z 147 nép sorsz. beltelki ház s kertre egészben 640 korona, u. o. I. 3—9 sor 693. 706. 1137. 2817. 2818. 2863. 2864 hrsz zsellérbirtoknak kisk. Varju Dezső tulajdonát képező felére 520 korona, u. o. II. 1—2 sor 3043. 3044. hrsz egész ingatlanra 182 korona, u. o. + 1 sorsz. 2967 hrsz egész ingatlanra 56 korona, u. o. + 2 sorsz. 2951 hrsz egész ingatlanra 44 korona, u. o. + 3 sorsz. 3432 hrsz egész ingatlanra 16 korona, u. o. + 4 sorsz. közös erdőbéli 12/3042 rész illetőségre 20 korona, összesen 2018 korona kikiáltási árban az árverés elrendeltetvén, árverési határidőül **1900. évi május hó 23 napjának d. e. 9 órája** Bény község házába kitűzetett azzal, hogy ezen határnapon a jelzett ingatlanok esetleg a kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Bánatpénzül leteendő az ingatlan kikiáltási árának 10%-a.

Árverezni szándékozók tartoznak a bánatpénzt készpénzben v. óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

A vételár tetszés szerinti részletben 90 nap alatt fizetendő, az árverés napjától számított 6%-os kamatokkal.

Az árverési hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a telekkönyvi hatóságnál és Bény község házában a hivatalos hirdetmények között megtekinthetők.

Esztergom 1900. évi febr. hó 27 napján. A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság.

Környey Imre.
kir. járásbíró.

5622/1900 tkvi. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az esztergomi kir. bíróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak, Paulovics István és Okker Klara végrehajtást szenvedettek elleni 102 kor. 70 fill. tőkekövetelés ennek 5%-os kamatai 8 kor. 60 fill. per. u kor. 30 fill. árverés kérényezési, 8 kor. 60 fill. árverés hirdetési, 4 korona árverés megkísérlési, 8 kor. újabb árverés kérényezési 7 kor. 30 fill. árverés foganatosítási költségek kielégítése iránti végrehajtási ügyében az ezen telekkönyvi hatóság területéhez tartozó Esztergom sz. kir. városban fekvő Esztergom szenttamási 135 sz. tkvi. betétben + 114 hrsz. 253 népsorsz. ház és beltelekre az esztergomi kereskedelmi és iparbank igazgatóságának útóájánlata következtében 2144 korona kikiáltási árban az újabb árverés elrendeltetvén határidőül **1900. évi május hó 21 napjának d. u. 2 órája** ezen telekkönyvi hatóság árverési helyiségébe (megyeház emelet) kitűzetett azzal hogy ezen határnapon a jelzett ingatlan 660 korona áron alul nem fog eladatni.

Bánatpénzül leteendő az ingatlan kikiáltási árának 10%-ka.

Árverezni szándékozók tartoznak a bánatpénzt készpénzben vagy óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezeihez letenni, vagy annak a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről szóló elismervényt átszolgáltatni.

A vételár három részletben 90 nap alatt fizetendő az árverés napjától számított 5%-os kamatokkal.

Az árverési hirdetmény kibocsájtásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt a tkvi hatóságnál és Esztergom szab. kir. város kapitányi hivatalánál a hivatalos hirdetmények között megtekinthetők.

Esztergom 1900. évi aprilis hó 14-ik napján. A kir. járásbíró mint tkvi. hatóságnál.

Környey Imre,
kir. járásbíró.

